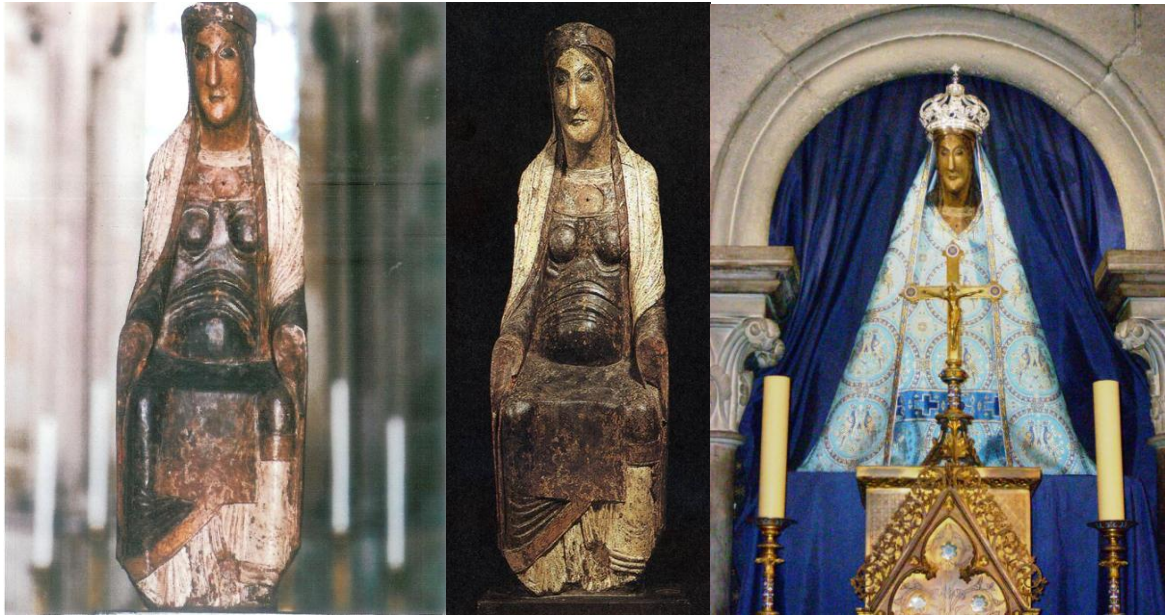

De Zwarte Madonna en Maria Magdalena, oude krachtbronnen voor de Nieuwe Tijd

Er is een nieuw type pelgrim in opkomst: de Nieuwetijds-pelgrim. Het type dat tussen twee culturen een synthese legt: de voor-christelijke *Godinculturen* waarin men Moeder Aarde eert en de materie bezielt weet én de *christelijke* cultuur van de Zwarte Madonna en Maria Magdalena. Dit nieuwe type pelgrim bezoekt in vrouwengroepen waar zich af en toe een enkele man bij aansluit, tal van christelijke krachtplekken van deze twee Heilige Dames en legt zo de verbinding tussen iets matriachals en iets patriarchaals. Maar dat christelijke patriarchale erfgoed voorzien zij wel van een geheel nieuwe inhoud: zij plaatsen de gestalten van de Zwarte Madonna en Maria Magdalena in een matriarchaal licht.

De Zwarte Madonna en Moeder Aarde. Eenmaal aangekomen op de krachtplek, 'landt' de groep op een wat meer afgelegen plek, in de rust en de stilte. Zij verbinden zich met de magnetische yin-kracht van Moeder Aarde. Zij laden zich via hun stuitchakra op en vernieuwen zo hun etherisch lichaam. Zij voelen zich verbonden met Aarde en Hemel en genezen van fysieke en psychische klachten. Zij zingen en dansen en voeren rituelen uit. Zij offeren fruit, bloemen en kristallen. Zo leggen zij contact met de donkere Aardemoeder die zij gemanifesteerd zien in de Zwarte Madonna.

De Zwarte en de Witte Madonna. De Zwarte Madonna symboliseert voor hen het verborgen donkere vrouwelijke aspect van de bezielde materie. Zij heeft verbinding met zowel voor-patriarchale godinculturen als met niet-westerse inheemse culturen van vandaag. De Witte Madonna die als Onvleete Ontvanging omhoogblijkt naar de hemel en haar binding met de aarde verloren lijkt te hebben, beschouwen zij als patriarchaal. Gehoorzaam en ondergeschikt voegt zij zich naar patriarchale kaders. Dat ligt bij de Zwarte Madonna totaal anders: zij representeert de oudere matriachale orde en vormt het aardse tegenwicht of complement van de hemelse of kosmische krachten.

Maria de Moeder en Maria de Bruid. En dan is er ook nog die grote populariteit van Maria Magdalena. Zwarte Madonna centra zijn ook vaak centra waar Maria Magdalena vereerd wordt. Maria is voor de 21^e eeuwse pelgrim van de Nieuwe Tijd de Heldin. Zij is de hogepriesteres die in de inwijdende traditie van de voor-patriarchale godinculturen staat; zij is de inwijdster. Zij is de minnares en partner van Jezus, zij is Maria de Bruid. In de ogen van sommige pelgrims is zij zelfs de vrouwelijke Christus. Zij dient duidelijk onderscheiden te worden van Maria de Moeder, de vrouw die Jezus baarde. Maria de Moeder is door de patriarchale Rooms-Katholieke kerk door de eeuwen heen naar voren geschoven ten koste van Maria de Bruid. Deze laatste Maria is in de kerkelijke traditie afgeschilderd als de hoer en de tot inkeer gekomen kluizenares. Zij krijgt van de pelgrims eerherstel.

Het heilige menstruatiebloed. Hoe eren de pelgrims op de krachtplekken van Moeder Aarde Maria de Bruid? Tijdens bepaalde rituelen waarin men zich met yinkracht van Moeder Aarde en de yangkracht van 'Vader Hemel' verbindt, offert men in een kelk vermengd met water aan Moeder Aarde het eigen heilige menstruatiebloed. De vloeistof wordt ritueel in de aarde gestort. Voor-patriarchale godinculturen zijn lunaire- of maanculturen. De maan regelt het ritme van eb en vloed in de wateren én het ritme van het bloed in het vrouwenlichaam. Bij donkere maan menstrueren de vrouwen gezamenlijk in een grot of maanhut. Zij nemen plaats op zachte mossen en laten hun heilige bloed rechtstreeks in Moeder Aarde vloeien. *Voordat latere patriarchale culturen het bloed van ontelbare dieren en mensen vergieten, gieten vrouwen hun eigen bloed in de aarde.* In patriarchale culturen beschouwt men menstruatie als iets onreins dat je 'ongesteld' maakt. Dit ziet de 21^e eeuwse pelgrim anders. Menstrueren is geen vloek of ziekte maar een zegen. Iets waardoor je van binnen kunt groeien en transformeren. En de vaak bloedrode kleding dragende Maria Magdalena, die de volle en vruchtbare rode maan symboliseert, is hierin hun rolmodel.

Naar binnen gaan. In de grot of maanhut komen jonge meisjes, menstruerende vrouwen en oudere vrouwen in de menopauze, samen. Zij zingen, drummen en vertellen verhalen. Daarna gaan zij

sjamaniseren. Zij dalen af in hun donkere en oudere rechterhersenhelft. Hier vallen de sluiers tussen het zichtbare en onzichtbare weg. Via hun lichtlichaam reizen zij door de lichtsferen. Zij schouwen, zien in de toekomst en leiden de stam in vrede, harmonie en balans met het mannelijke. Hun finstoffelijke lichamen zijn nog niet gevuld met schaamte en verdriet om onderdrukking: verkrachting, misbruik en lichamelijk geweld. Zij zijn letterlijk lichter en daarom nog in staat om met voor het oog onzichtbare energieën om te gaan en te hanteren.

Eerherstel aan het vrouwzijn. Wanneer moderne pelgrims naar krachtplekken van de Zwarte Madonna en Maria Magdalena pelgrimeren, komen zij met dit oude 'godinnenerfgoed' in contact. Zij leggen het inferieure vrouwbeeld dat via cultuur en patriarchale opvoeding tot hen gekomen is, af. Ze ervaren innerlijke heling. Ze vinden hier een nieuw gevoel van eigenwaarde, een nieuw zelfbewustzijn, nieuwe kracht om in vertrouwen en overgave hun eigen weg te gaan.

Egalitaire en vreedzame culturen. Matriarchale culturen zijn egalitaire en vreedzame culturen waarin het vrouwelijke en het mannelijke in balans is. Er is geen reden tot dominantie, strijd en gewelddadig en massaal bloedvergieten. Op een congres in Rome in april 2015 vertelde prof. dr. Barbara Alice Mann, elder van de Irokezen in Noord-Amerika en auteur van talloze boeken over haar inheemse Noord-Amerikaanse volk, een navrant verhaal. Ooit kregen de Irokese vrouwen medelijden met de mannen omdat die in tegenstelling met de vrouwen niet zelfstandig konden bloeden. De vrouwen kwamen samen en vonden een oplossing. Ze bedachten de vijftiendedaagse cyclus van de zweethut-ceremonie voor de mannen. Daar laten de mannen voortaan hun bloed vloeien door zich licht te verwonden. Het is een prachtvoorbeeld uit egalitaire culturen van het zoeken naar balans tussen de wereld van de vrouwen en mannen.

Een nieuwe balans. De 21e eeuwse pelgrim herstelt in feite vanuit oeroude matriarchale wijsheid de dynamiek tussen yin en yang. In patriarchale culturen heeft mét Moeder Aarde, de materie, het lichamelijke, het seksuele, het vrouwelijke en alles wat met lichaam, ziel en geest te maken heeft, afgedaan. Maar men gooit met het badwater het kind weg. Omdat men in de onderpool van het lichaam en met name in het stuitchakra niet meer geard is, kan men het middengebied van het warme hart niet meer bereiken. Hiermee zijn ook de hogere chakra's in de bovenpool niet meer toegankelijk, die verbinding leggen met de yangkracht van de kosmos. In feite raakt de schaal van het fysieke lichaam zoals dat 'ingepakt' is in diverse finstoffelijke lichamen, lek. De kelk of de graal kan het licht niet meer bevatten en het licht sijpelt weg. Nu maakt de mensheid pas echt een diepe val; vanaf 4000 v. Chr. raakt zij volledig ontaard.

De vortex tussen yin en yang. Maria Magdalena symboliseert vandaag de dag de graal en kelk van de yinkracht die de Yangkracht kan bevatten en omvatten. Door te aarden in Moeder Aarde en je op de laden aan de magnetische yinkracht, kan de yangkracht vorm aannemen en kunnen yin en yang in

het individuele lichaam samenspelen. Een Zwarte Madonna-beeld bevindt zich in de crypte van een oud gebouw vaak op een vortex-punt van yin- en yang-energieën. Je wordt er opgeladen en voelt je er fijn. Je gaat er letterlijk je eigen donkere diepte in, verwerkt oude pijnen en transformeert.

Over krachtplekken. De ratio zoekt vanuit de altijd actieve linkerhersenhelft een verklaring voor deze impuls. Op krachtplekken kruisen zich krachtlijnen. Het is opvallend dat zich op in de centra van de Zwarte Madonna en Maria Magdalena telkens dezelfde landschapselementen voordoen. De krachtplekken worden gemarkeerd met megalieten. Heel vaak is er een geneeskrachtige bron in een grot, zijn er byzondere bomen in de buurt of ligt er de geneeskrachtige bron bovenop een berg. De beelden worden in het volksverhaal vaak door dieren gevonden die al of niet begeleid worden door natuurmensen: herders, kinderen en kleine boeren. Dieren schijnen een neus te hebben voor energierijke krachtplaatsen.

De Zwarte Madonna is heerlijk 'eigenwijs'. Vaak halen de autoriteiten het beeld weg van de vindplaats. De Madonna toont een eigen wil. Zij verdwijnt in Franse volksverhalen met de Noorderzon uit de haar opgelegde plaats in de bewoonde wereld. Soms trekt ze zich tot drie keer terug naar de krachtplaats; begrijpelijk wanneer je je bewust bent van het verhoogde energieniveau in de ongerepte natuur. Men geeft haar vaak haar zin en bouwt op die afgelegen plek een openlucht heiligdom en later een kapel of kleine Romaanse kerk. Hier gebeuren dan vervolgens vele 'wonderen', omdat de magnetische aarde-energie de elektrische kosmische energie aantrekt en hun samenspel mensen weldoet.

'Ga mee naar buiten allemaal'. Zelfs als je niet gelovig bent en niets hebt met deze twee christelijke Heilige Dames is het de moeite waard naar buiten te gaan en een oude krachtplaats te bezoeken die gebouwd is voor 1350 na Chr. Via de Madonna en Maria Magdalena pelgrimeer je immers naar Moeder Natuur van Moeder Aarde.

Krachtplekmeditatie.

- 1 Ga rustig en rechtop zitten, plaats je voeten op de aarde en denk er wortels aan of magneetjes in.
- 2 Haal diep adem vanuit de aarde onder je voeten en vanuit de buik. Verbind je met de aarde en adem uit terug de aarde in. Maak contact met de aardse magnetische Yin-kracht.
- 3 Haal diep adem vanuit de aarde en breng de adem via de rug naar boven naar de kruin. Adem uit via de voorkant naar beneden de aarde in. Maak contact met de kosmische elektrische Yangkracht.
- 4 Zie langs je ruggengraag een buis van licht tussen beide polen onder en boven je. Zie hoe deze gevoed wordt door de yin-kracht die opstijgt en de yangkracht die afdaalt.
- 5 Ga met je aandacht naar je hart. Voel liefde en dankbaarheid voor de aarde en het universum. Sta nu open voor de energie van de plaats.

Annine van der Meer, februari 2016.

Annine van der Meer, *De Zwarte Madonna van Oer- tot Eindtijd. De Moeder van Donker en Licht en haar dochter Maria Magdalena*, Den Haag, 2015.

Zie www.pansophia-press.nl en www.anninevandermeer.nl